

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Philippi Servii Amicus Fidelis Usque Ad Mortem

Bouchy, Philippe

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. IV. De Christi in Cruce fixi imagine, moribundis ostendenda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54799](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54799)

nuptialis limen perdius & pernox accensa lampade, constanter excubas, ut ingredientem sponsum subsequaris. a Beati enim, qui ad canam nuptiarum agni vocati sunt, beatiore, b quos cum venerit, Dominus, invenerit vigilantes.

a Apoc. 19. b Luc. 12.

§. IV.

De Christi in Cruce fixi imagine, moribundis ostendenda.

Momenti plurimum ad exprimendos ab ægro fidei, spei, caritatis, aliarumque virtutum actus, in salutiferæ crucis exhibitione futurum esse existimo, si nempe Amicus fidelis, Christi in ea pendentis membra, singillatim, quasi locos Rhetoricos excutiat, quique lateant in singulis pietatis sensus, quasi divini mellis latices, composita ad pietatem oratione, eliciat, ita olim, Hebræi augebant mel de petra, oleum

Deut. 32.

16

ds

de saxo durissimo. a *Petra* autem erat
Christus.

Intuere, carissimè frater. En tibi
completam de Servatore tuo Pro-
phetiam: *b* Vadam nudus & spolia-
tus.

c Bone Jesu, qui non tantum ho-
mines, sed & lilia agri sic vestis,
quomodo sic nudaris, quasi si nude-
tur unus de scurris. Ecce quàm glo-
riosus hodie Rex Israël. Ita nempe
nudatus es, ut nuditate tua, vestium
nostrarum luxum castigares: imò,
ut tecum nudi in crucem ascenda-
mus, id est procul ab omnibus terre-
nis affectibus: quid enim sunt terre-
na omnia nisi quædam corporis in-
dumenta? Greg. qui contra diabolum
ad certamen properat, vestimenta
abiciat ne succumbat, id est, extre-
mum hoc cum diabolo certamen in-
niturus, omni se rerum terrenarum
affectu exuat, dicatque cum D. Pau-
lo: *Mihi absit gloriari, nisi in cruce Domi-*

a 1. Cor. 10. b Mich. 1. c. *Apostrophe in
Christum nudum.*

ni nostri Iesu Christi: per quem mihi mundus crucifixus est, & ego mundo. Ad Galatas 6.

a Bone Iesu, nonne tu ille es qui appendis tribus digitis molem terræ, & libras in pondere montes, & colles in statera? quomodo tribus clavis appensus es & libratus, in ponderosa hac crucis statera? voluisti scilicet, ut quos inuitas ad crucem post te ferendam, in ea tecum fidei, spei & caritatis actibus, quasi tribus clavis, affigantur, constanterque perseverent. Aut certè voluisti ut fideles tui (quod Petrus in monte b Thabor præcoci studio ambiebat) in monte Calvariæ, tria fingant tabernacula: memoriæ unum, quæ jugiter de Passionis tuæ doloribus recordetur. Intelligentiæ alterum, ubi de iis cõtinenter meditetur: Voluntati tertium, ubi actionum, desideriorumque suorum quasi pullos reponat, ut parentis sui, pii Pelicani sanguine saginentur.

I 7

Intuere

a *Apostrophe ad Christum clavis conficiunt.*

b *Luc. 9.*

Intuere charissime pater; nonne ille est Deus tuus, qui fecit & creavit te? Deus ille magnus, sub quo curvantur qui portant orbem? quomodo igitur sic incurvatur? a *quoniam iniquitates tue, inquit, supergressae sunt super caput meum, & sicut onus grave, gravata sunt super me.*

b Nonne doles ex animo, te Domino Deo tuo causam fuisse tanti doloris? Dic ergo cum Prodigio, c *Pater peccavi in caelum & coram te, iam non sum dignus vocari filius tuus. Dic cum Publicano: d Deus propitius esto mihi peccatori, Domine e Iesu propitiare peccato meo, multum est enim. Ah! cur te offendi! o qui te numquam offenderit!*

f *Quis dabit capiti meo aquam, & oculis meis fontem lacrymarum, ut peccatorum meorum gravitatem deplorem, ingratitudeque naevos ac maculas omnes emaculem? o peccatum! o Dei*

a Ps. 37. b *Affectus doloris.* c Luc. 15.
d Luc. 18. e Ps. 24. f Hier. 9.

Dei mei labor & dolor! ô peccatum,
ô animæ meæ pernicies & exitium!
ut ego te detestor! ut ego te abomi-
nor! absit ut ullum de hinc, etiam si
mille annis vixerim, mihi tecum sit
commercium. Moriar bone Jesu, &
millies ante moriar, quam te rursus
offendam. Suscipe me Jesu cruci-
fixe, inter amorosa illa brachia, quæ
pro me in cruce extensa video, &
amplector. Suscipe me inter deside-
rabiles amplexus tuos, & trahe ad te
animam meam. Suscipe me bone Je-
su, in misericordia tua, & non cõfun-
das me ab expectatione mea, suscipe
in pace spiritum meum.

a Carissime frater, aspice Deum
tuum, en caput ad te inclinat, nempe
ut tibi figat amoris osculum, tibi que
hæc in cordis aurem instillet: Phi-
lippe, Jacobe, &c. amore amoris tui
moriar: ne ergo mori recuses amore
amoris mei. Dic tu illi: Da bone Je-
su, ut nunc saltem, amore amoris tui
moriar, qui amore amoris mei, dig-
natus es mori. For-

a *Cui caput inclinatum.*

Fortasse etiam, idè te versus caput inclinat: ut tibi dicat quod bono Latroni: a *Hodie mecum eris in paradiso*. Dic ergo illi:

Domine, memento mei quia venisti jam in regnum tuum. Et quia jam es in regno tuo, me in hoc exilio gementem respice, & hinc abeuntem, in regnum tuum admitte. Hoc ego te rogo, bone Iesu, per sacratissimum hoc caput pungentibus spinis obfitum per crucem pretioso rubentem sanguine, per aperti lateris hiantia vulnera; denique per acerbam mortem tuam.

b Vidè sne extensa, affixaque cruci brachia.

1. Moysen alterum puta, qui, dum pugnas cum hostibus tuis, oratione sua victoriam tibi conciliabit. Dicamus ergo:

Eja dulcissime Redemptor, Domine Iesu, per illas lacrymabiles voces, quas in cruce moriturus edidisti:

a *Luc. 23.* b *Cur extensa brachia.*

sti: a Deus, Deus meus quare me dereliquisti? ne quæso derelinquas me in hora mortis meæ.

2. Non contentus pacis osculum præbuisse, vult insuper tibi præbere amplexum: Amplectere & tu, illū; & dic cum sponsa: Inveni quem diligit anima mea, tenui eum nec dimittam, donec benedixerit mihi, & introducat me in domum suam.

3. Ideò sursum elevar brachia, ut æterno Patri offerat redemptionis tuæ pretium. Quam pretiosa es anima mea, quam tanto pretio emit Deus tuus? quid non cum sanguine & per sanguinem unigeniti filii tui donabis nobis, ô Pater? b *Vox sanguinis fratris nostri clamat ad te de terra. Audi Pater vocem sanguinis filii tui.*

4. Ut omnes clarè videant nihil esse in eo quod amoris caractere non insigniatur.

Cernitur in toto corpore sculptus amor?
Ecce in manibus & in pedib⁹, & in toto corpore tuo descripsisti me bone Jesu, lege scripturã tuam & salva me.
a Ps. 21. b Gen. 4. Ah!

Ah! quomodo amavit nos Dominus Jesus? idè amo te mi Jesu, ex toto corde meo, & ex tota anima mea. Ah! cur non te semper amavi bonitas infinita! serò te amavi bone Jesu, serò te amavi.

5. Ut te, in amorosa illa brachia fidenter conicias. Ne metue, non se subtrahet ut cadas. dic ergo illi cum B. Nicoleta: *Moriar, moriar modo, inter amantissimas Iesu ulnas moriar. Feliciter cadit, qui in manus Dei cadit.* Et cum B. Augustino: *Inter brachia Salvatoris mei, & vivere volo, & mori cupio.* Manualis cap. 23.

a Contemplare etiam pedes, quos ad te demittit, nempe, ut eos cum Magdalena contriti cordis lachrymis irriges, & ut ex iis discas quomodo tibi ex hoc mundo ad cælum grassandum sit.

Non est suavis è solo in cælum via. Oportuit Christum pati & ita intrare in gloriam suam, & tu, velles gratis intrare in gloriam alienam? dic ergo cù

Bona-

a *Ad pedes.*

Bonavent. *Nolo Domine, nolo vivere sine vulnere; quia te video vulneratum.*

1. Quid sibi vult, tam luculentâ plagâ apertum latus? Non poterat intus contineri divini amoris flamma: rumpuntur crates pectoris, ut foras erumpat: præterea.

2. Voluit amor ostendere se causam omnium quæ Christus fecit & passus est.

3. Ut ex illa septuplum quàm consuevit succensa amoris fornace, ardentibus sagittis continenter transfigaris.

Denique, ut in nidulo illo, si voles, placidissimè obdormias. Audi Bernardum. *Aperta est nobis ultra urbs illa refugii, sinus matris expansus est, parata sunt foramina petra, patent viscera misericordia Dei nostri: hoc refugium qui declinat, nihil mirum se effugere non mereatur. Ingredere in petram, ait Propheta & abscondere in fossa humo à facie timoris Domini. Isaia 2.*

1. *Cur apertum latus.*

Quis

Quis mihi hoc tribuat, ut, non inferno, sed in latere tuo abscondas me Domine donec transeat furor tuus?

Hos, vel similes affectus conabitur excitare moribundis Amicus fidelis, vel prolata Christi de cruce pendens imagine, vel alia data acceptave occasione.

CAPUT V.

Quomodo se gerat Amicus fidelis, cum aeger agit animam?

Quando aeger vi morbi, eò redactus erit animam agere videatur; si quid illi Amicus fidelis suggerendum judicaverit, faciat id paucis, tractim, articulatè, & interruptè, quo iis perpendendis otium aliquod aegro permittatur.

Reperire est interdum, aliquos, qui miseros agonizantes longis ac molestis sermonibus augeant, ac desolent potius, quàm sublevent ac conso-